

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نښاد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Social

اجتماعی

انجمن قلم ایران (در تبعید)
۲۰ اپریل ۲۰۱۴

IRANIAN PEN CENTER (IN EXILE)

www.iranianpen.com

جادوگر سرزمین ادبیات رفت

مارکز درگذشت

گابریل خوزه گارسیا مارکز نویسنده آزادیخواه و مردمی و بزرگ جهان و از پیشگامان سبک رئالیسم جادویی درگذشت. آنچه به کار مارکز سویه ای بی مانند بخشید چیزی نبود جز آفرینش یک دنیای زیبای فردی که در جهان امروز واقعیتی همگانی شد.

می توان ادعا کرد که نویسنده ای شگفت انگیز که ناگهان در یک سبک تازه خود بنماید و زیباترین اثری را که بتوان در یک سبک تازه آفرید، بیافریند کمتر دیده شده است. به طوری که جهان پس از مارکز تا کنون نویسنده دیگری به خلاقیت و توانایی او در سبک رئالیسم جادویی به خود ندیده است.

سبک رئالیسم جادویی بر پایه خلق رویدادها و فضاهایی ست که ضمن رویه و سطح واقعی آن، به شدت هرچه تاملتر، غیرواقعی و جادویی ست و به ویژه این سبک در آثار گابریل مارکز و در بهترین اثر او «صدسال تنهایی» چنان نمای حیرت آوری می یابد که نوعی حس زیبایی شناسانه عمیق و انسانی، خواننده را فرامی گیرد و او را به دنبال خود به جهان ناممکن های آرزویی می کشاند.

مارکز متولد سال ۱۹۲۳ بود و به شدت تحت تأثیر ویلیام فاکنر، نویسنده امریکایی قرار داشت و نخستین کتاب خود را در ۲۳ سالگی منتشر کرد و از سوی ناقدان مورد توجه بسیار قرار گرفت. مارکز سال ۱۹۶۵ شروع به نوشتن مهم ترین اثرش «صد سال تنهایی» کرد که نوشتن آن دو سال به درازا کشید. این اثر شگفت انگیز، توجه همه نویسندگان و منتقدین ادبی جهان را برانگیخت و سرانجام او را در سال ۱۹۸۲ دارنده جایزه ادبیات نوبل کرد. تمام نسخه های چاپ

اول این کتاب که به زبان اسپانیایی منتشر شد، در همان هفته اول به فروش رفت و پس از آن، در مدت ۳۰ سال، آمار فروش این کتاب در سراسر جهان به زبانهای گوناگون دنیا به بیش از ۵۰ میلیون نسخه رسید.

کتاب دیگر مارکز که موفقیتی بزرگ پیدا کرد «داستان ارندیرای ساده دل و مادر بزرگ سنگدلش» نام داشت. آثار مارکز مانند «پدر سالار» و یا «ژنرال در هزار توی خود» به خوبی انگیزه‌های سیاسی او در واکنش به خشونت نظامی در کشورش کلمبیا را نشان می‌دهند. مارکز پس از نوشتن مقاله‌ای در مخالفت با دولت کلمبیا به اروپا تبعید شد و وقتی که کتاب غیرداستانی «سفر مخفیانه میگل لیتین به چیلی» را در سال ۱۹۸۶ نوشت، حکومت دیکتاتوری ژنرال پینوشه ۱۵ هزار نسخه از آن را در آتش سوزاند. اما مارکز هم چنان به نوشتن آثاری با گرایش چپ ادامه داد. او مدت ها از دوستان فرانسوا میتران و هم چنین از دوستان نزدیک فیدل کاسترو بود و به دلیل دفاع از حکومت کوبا وارد بحث‌های تنیدی با نویسندگان مخالف این حکومت و شخص فیدل کاسترو شد که یکی از نمونه‌های برجسته آن مجادله اش با سوزان سونتاگ، نویسنده معروف امریکائی بود. از همین رو، یعنی به خاطر دفاعش از کوبا مدت ها اجازه ورود به امریکا را نداشت. اما دولت امریکا بعدها که او جایزه نوبل را از آن خود ساخت، در این تصمیم تجدید نظر کرد و مارکز توانست برای معالجه بیماری سرطان‌اش به این کشور سفر کند.

در مجموع همه آثار خوزه کارسیا گابریل مارکز، در سراسر جهان مورد توجه قرار گرفت و این نویسنده آزادیخواه و مردم دوست، سرانجام روز پنجشنبه ۱۸ اپریل ۲۰۱۴ در حالی که دچار بیماری آلزهایمر بود، جهان را بدرود گفت و از خود آثار ارجمند و ماندگاری برای ادبیات جهان باقی گذاشت.

یاد و خاطره اش گرامی باد!

انجمن قلم ایران (در تبعید)

۱۹ اپریل ۲۰۱۴